

[Stæhr Johansen.]

ligheden for banklån, idet kommunerne kun kan give 9,7 pct. i rente og obligationsrenten ligger omkring 10 pct., kan man jo se, hvor vanskeligt kommunerne er stillet, og det på trods af at det gælder opgaver som hospitaler, fjernvarme, trafik — hvor jo netop København og Frederiksberg i fællesskab bærer den store under-skudsgivende overfladetræfik.

Jeg har derfor rejst dette spørgsmål, for jeg mener, at ministerens afgørelse kan forekomme — jeg håber ikke, det er tilfældet — at være mere politisk end sagligt begrundet.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup):

Det er jo rigtigt, at det stillede spørgsmål er en fortsættelse af det spørgsmål, som hr. Stæhr Johansen stillede mig den 26. juli i fjor, og hvori hr. Stæhr Johansen hævdede, at indenrigsministeriet gjorde forskel på kommunernes ansøgninger om samtykke til optagelse af lån.

Dengang var motiveringen for spørgsmålet, at det ærede medlem mente at kunne påvise en forskel i ministeriets praksis i relation til den rentesats, hvortil man tillod kommunerne at optage lån. I mit svar redegjorde jeg nærmere for de retningslinjer, som indenrigsministeriet fulgte med hensyn til låneapprobationer, herunder til optagelse af lån på det internationale lånemarked, og jeg mener at have påvist, at vi fulgte en ensartet praksis på dette område.

Baggrunden for det nu rejste spørgsmål er vel i første række, at indenrigsministeriet ikke har kunnet give samtykke til, at Frederiksberg kommune optog et indenlandsk langfristet obligationslån med et provenu på ca. 25 mill. kr. Når vi ikke mente at kunne imødekomme et sådant andragende, så skyldes det først og fremmest de betænkeligheder af samfundsøkonomisk karakter, som knytter sig til udbydelse af et stort obligationslån på det indenlandske lånemarked. Det er vor opfattelse, at det under de nuværende forhold i væsentlig grad ville vanskeliggøre Nationalbankens forhandlinger med banker og andre kreditinstitutioner om kreditationering osv., såfremt man i almindelighed tillod udbydelse af kommunale obligationslån i større omfang end sædvanligt.

Disse betænkeligheder har ikke ført til en forskelsbehandling af enkelte kommuner, men derimod til en fast praksis, som inden for det sidste år er blevet fastholdt over for enhver større kommunal lånoptagelse. Københavns kommune indtager i denne henseende ikke anden særstilling, end hvad der følger af, at kommunens lån næsten altid har været optaget som obligationslån, og det påses i øvrigt til stadighed, at Københavns kommunes lånoptagelser tilpasses Nationalbankens kreditpolitik.

Endvidere vil jeg pege på selvfinansieringspolitikken, der har været fulgt af de større købstadkommuner, en selvfinansieringspolitik, der har medført, at en væsentlig del af anlægsvirksomheden har været finansieret af kommunernes egne indtægter. Også på denne baggrund må det forekomme mindre rimeligt, om en enkelt kommune gennem en samlet større lånoptagelse opnår lånfinansiering af sin anlægsvirksomhed i et omfang, der ikke er i overensstemmelse med tendensen i det øvrige land.

Stæhr Johansen: Jeg er ked af, at jeg ikke kan takke den højtærede indenrigsminister for svaret. Det var ikke særlig tilfredsstillende, det var nærmest heller ikke venligt. Jeg skal fritage indenrigsministeren for det spørgsmål, som en tidligere spørger i dag stillede en minister, nemlig om ministerens private mening. Han er jo en udmærket borger, og jeg kan også trøste ham med, at på Frederiksberg administrerer man lige- ligt for alle borgere; der vil ikke finde nogen repressalier sted.

Men når dette er sagt, så må jeg sige, at jeg kan ikke forstå den argumentation, at der skulle være nogen forskel på Københavns og Frederiksberg kommunes stilling, fordi Københavns kommune har lånt før. Hvorfor har Frederiksberg kommune ikke lånt? Frederiksberg kommune har ikke lånt, fordi vi havde reserver, og man har fra de skiftende regeringer henstillet til kommunerne at være så selvfinansierende som overhovedet muligt. Men enhver ting har sin grænse, og at vi ikke har været på lånemarkedet i 15 år, skyldes, at vi har været selvfinansierende; men vi har måttet opbruge vore reserver for derigennem at kunne lade være med at svække det øvrige lånemarked. Og når vi så kommer, får vi at